

Çocukluğumda Kalma Bu Saatler

– Hanyes · 30 Kasım 2017

Gece saat 03.00 ve bu saatte
Çocukluğumdan kalan bu saatler gibime geliyor,
Annem ne hoyratça yatıyor,
bense tir tir titriyorum korkudan ve
sarılarak uyan Anne diye bağıyorum içimde..
hiç insan yağmurun sesinden korkar mı deriz ya ,
olmaz mı ?
korkulmaz mı?

..
şimşekler alaca karanlıkta çakıldığında,
perdelere heyülalar hayaletlerin selam verilişinden,
insan korkmaz mı
hele çatıda hunharca inen yağmur damlaları,
sanırsın camdan seni çağırırlar tanımadıkların bilinmeyen bir dille..
Uyan be anne!!
sesimide kaldıramıyorum ,
korku sarılışlarımdan kalk uyan !!

...
Geçti artık ki
kim derdi ki yağmurlarla arkadaş,
şimşeklerle sırdaş olacağımızı ,
kim düşünebilirdi ki
büyüyünce perdedekilerle modern selfiler çekeceğimizi kim anlardı
bu kadar korkutuculuklar
bu kadar karanlıklar gecede olmazdı....

..
..
..
"